

22011A0722(02)

22.7.2011.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 192/51

KONVENCIJA**o međunarodnom namirenju uzdržavanja djeteta i drugim oblicima obiteljskog uzdržavanja**

(zaključena 23. studenoga 2007.)

DRŽAVE POTPISNICE OVE KONVENCIJE,

U ŽELJI da poboljšaju suradnju između država u međunarodnom namirenju uzdržavanja djeteta i drugim oblicima obiteljskog uzdržavanja,

SVJESNE potrebe postupaka koji će polučiti rezultate te biti dostupni, brzi, učinkoviti, financijski učinkovitim prilagodljivi i pravični,

U ŽELJI da grade na temelju najboljih rješenja postojećih haških konvencija i međunarodnih instrumenata, posebno Konvencije Ujedinjenih naroda o pokrivanju zahtjeva za uzdržavanje u inozemstvu od 20. lipnja 1956.,

NASTOJEĆI iskoristiti prednosti tehnološkog napretka i stvaranja prilagodljivog sustava koji se može nastaviti razvijati u skladu s promijenjenim potrebama i daljnjim novim mogućnostima koje stvara tehnološki napredak,

PODSJEĆAJUĆI da, u skladu s člancima 3. i 27. Konvencije Ujedinjenih naroda o pravima djeteta od 20. studenoga 1989.,

- sve radnje koje se tiču najboljih interesa djece trebaju biti od najveće važnosti,
- svako dijete ima pravo na razinu života koja odgovara njegovom fizičkom, mentalnom, duhovnom, moralnom i socijalnom razvoju,
- roditelj (roditelji) ili druge odgovorne osobe za dijete imaju prvenstvenu zadaću osigurati, u okviru svojih mogućnosti i financijskih sposobnosti, uvjete za život koji su potrebni za razvoj djeteta, te
- države stranke trebaju poduzimati potrebne mjere, uključujući zaključivanje međunarodnih sporazuma, kako bi osigurale namirenje zahtjeva za uzdržavanje za dijete od roditelja ili drugih odgovornih osoba, posebno kada takva osoba živi u drugoj državi u odnosu na državu gdje je dijete,

ODLUČILE SU ZAKLJUČITI OVU KONVENCIJU I SPORAZUMJELE SU SE U POGLEDU SLJEDEĆIH ODREDBA:

POGLAVLJE I.

PREDMET, PODRUČJE DJELOVANJA I DEFINICIJE**Članak 1.****Predmet**

Predmet ove Konvencije je osiguravanje učinkovitog međunarodnog namirenja uzdržavanja djeteta i drugih oblika uzdržavanja obitelji, posebno putem:

- (a) uspostave obuhvatnog sustava suradnje između tijela država ugovornica;
- (b) omogućivanjem ulaganja zahtjeva za izdavanje odluka o uzdržavanju;
- (c) osiguravanjem priznavanja i izvršenja odluka o uzdržavanju,
- (d) stvaranje učinkovitih mjera za brzo izvršavanje odluka o uzdržavanju.

Članak 2.**Područje primjene**

- (1) Ova se Konvencija primjenjuje:
 - (a) na obveze uzdržavanja koje proizlaze iz odnosa roditelj-dijete u korist osobe koja je mlađa od 21 godinu;
 - (b) na priznavanje i izvršavanje ili izvršavanje odluka o uzdržavanju bračnog druga, kada je podnesen zahtjev u okviru točke (a); i
 - (c) uz iznimku poglavlja II. i III., na uzdržavanje bračnog druga.
- (2) Svaka država ugovornica može staviti rezervu, u skladu s člankom 62., u pogledu prava na ograničavanje primjene Konvencije prema podstavku 1. točki (a), na osobe koje nisu navršile 18 godina. Država ugovornica koja stavi tu rezervu može biti ovlaštena zahtijevati primjenu Konvencije na osobe one starosti koju ta rezerva isključuje.

(3) Svaka ugovorna stranka može u skladu s člankom 63. izjaviti da će proširiti primjenu cijele Konvencije ili jednog njezina dijela na sve obveze uzdržavanja koje potječu iz obiteljskih odnosa, roditeljstva, braka ili srodstva, uključujući posebne obveze u pogledu ranjivih osoba. Svaka takva izjava temelj je za obveze između dvije države ugovornice samo u mjeri u kojoj se njihove izjave odnose na iste obveze uzdržavanja i dijelove Konvencije.

(4) Odredbe ove Konvencije primjenjuju se na djecu bez obzira na bračni status roditelja.

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ove Konvencije:

- (a) „ovlaštenik” znači osoba koja ima pravo na uzdržavanje ili joj se to pravo treba priznati;
- (b) „obveznik” znači osoba koja je dužna plaćati uzdržavanje ili od koje se plaćanje uzdržavanja može zahtijevati;
- (c) „pravna pomoć” znači pomoć koja je potrebna kako bi se podnositeljima zahtjeva omogućilo da doznaju svoja prava i kako bi se osiguralo da se njihovim zahtjevima u potpunosti i učinkovito udovolji u zamoljenoj državi. Načini pružanja takve pomoći mogu, prema potrebi, uključivati pravno savjetovanje, pomoć prilikom ulaganja zahtjeva kod nekog tijela, pravno zastupanje i izuzeće od snošenja troškova postupka;
- (d) „pisani sporazum” znači sporazum koji je zabilježen na nekom mediju koji omogućuje pristup informacijama koje su dostupne za korištenje prilikom naknadnog pozivanja;
- (e) „sporazum o uzdržavanju” znači pisani sporazum koji se odnosi na plaćanje uzdržavanja koji:
 - i. je sastavljen u propisanom obliku u vezu s plaćanjem uzdržavanja; ili
 - ii. koji je nadležno tijelo ovjerilo, zaključilo, evidentiralo ili arhiviralo;
 te može biti predmetom revizije ili promjene od strane nadležnog tijela;
- (f) „ranjiva osoba” znači osobu koja zbog oštećenja ili nedostatka osobnih sposobnosti nije u mogućnosti sama se uzdržavati.

POGLAVLJE II.

UPRAVNA SURADNJA

Članak 4.

Određivanje središnjih tijela

(1) Država ugovornica određuje središnje tijelo koje izvršava obveze koje su mu određene Konvencijom.

(2) Savezne države, država s više pravnih sustava ili države koje imaju autonomne teritorijalne jedinice slobodne su imenovati više središnjih tijela, te navode opseg njihovih teritorijalnih i osobnih nadležnosti. Ako država imenuje više središnjih tijela, određuje središnje tijelo na koje će moći slati sva priopćenja da ih prenese odgovarajućem središnjem tijelu u toj državi.

(3) Određivanje središnjeg tijela ili središnjih tijela, njegovi podaci za kontakt te, ako je potrebno, opseg njihovih zadataka kako su navedeni u stavku 2., ugovorna stranka dostavlja stalnom odboru Haške konvencije o međunarodnom privatnom pravu u vrijeme pohranjivanja instrumenta ratifikacije ili pristupanja ili prilikom dostavljanja izjave u skladu s člankom 61. Države ugovornice bez odgode obavješćuju stalni odbor o svim promjenama.

Članak 5.

Glavni zadaci središnjih tijela

Središnja su tijela dužna:

- (a) surađivati međusobno i promicati suradnju između nadležnih tijela u svojim državama radi postizanja svrhe Konvencije;
- (b) nastojati što više na traženju rješenja za probleme koji nastaju u primjeni ove Konvencije.

Članak 6.

Posebni zadaci središnjih tijela

(1) Središnja tijela osiguravaju pomoć u pogledu primjene prema poglavlju II. Posebno su dužna:

- (a) slati i zaprimati takve zahtjeve;
 - (b) pokretati postupke ili olakšavati pokretanje postupaka u pogledu tih zahtjeva.
- (2) U pogledu takvih zahtjeva dužne su poduzimati odgovarajuće mjere:
- (a) ako okolnosti zahtijevaju, pružati ili olakšavati pravnu pomoć;
 - (b) pomagati u pronalaženju obveznika ili ovlaštenika;
 - (c) pomagati u dobivanju korisnih informacija o prihodu te, ako je potrebno, drugim financijskim okolnostima obveznika ili ovlaštenika, uključujući mjesto na kojem se nalazi imovina;
 - (d) poticati mirna rješenja s ciljem postizanja dobrovoljnog plaćanja uzdržavanja, ako je potrebno putem posredovanja, nagodbe ili sličnog postupka;
 - (e) olakšavati izvršavanje odluka o uzdržavanju koje su u tijeku, uključujući moguća neisplaćena potraživanja;
 - (f) olakšavati prikupljanje i brzo prenošenje plaćanja uzdržavanja;

- (g) olakšavati dobivanje isprava ili drugih dokaza;
- (h) pružati pomoć u utvrđivanju sredstva, ako je potrebno namirenjem uzdržavanja;
- (i) pokretati ili olakšavati pokretanje postupaka radi postizanja potrebnih privremenih mjera koje se odnose na neko državno područje i čija je svrha osiguravanje uspješnog ishoda uložених zahtjeva za uzdržavanje koji su u tijeku;
- (j) olakšavanje uručivanja isprava.

(3) Zadaće središnjeg tijela prema ovom članku mogu se, u mjeri koja je dozvoljena prema pravu njegove države, izvršavati od strane javnih tijela ili drugih tijela koja nadziru nadležna tijela te države. Određivanje takvih javnih tijela ili drugih tijela, kao i njihovih podataka za kontakt i opseg njihovih zadataka, država ugovornica dostavlja stalnom odboru Haške konvencije o međunarodnom privatnom pravu. Države ugovornice bez dogode obavješćuju stalni odbor o svim promjenama.

(4) Ništa iz ovog članka ili članka 7. se ne može tumačiti kao nametanje obveza središnjem tijelu u izvršavanju ovlasti koje mogu izvršavati samo sudska tijela prema pravu zamoljene države.

Članak 7.

Zahtjevi za posebne mjere

(1) Središnje tijelo može, uz navođenje obrazloženja, od drugog središnjeg tijela zahtijevati da poduzme odgovarajuće posebne mjere prema članku 6. stavku 2. točkama (b), (c), (g), (h), (i.) i (j), ako nije u tijeku rješavanje zahtjeva prema članku 10. Zatraženo središnje tijelo poduzima one mjere koje su potrebne da bi se potencijalnom podnositelju zahtjeva pomoglo prilikom podnošenja zahtjeva u skladu s člankom 10. ili utvrdilo je li potrebno takav zahtjev uložiti.

(2) Središnje tijelo također može poduzimati potrebne mjere na zahtjev drugog središnjeg tijela u pogledu predmeta koji ima međunarodnu element u vezi plaćanja uzdržavanja koje je u tijeku u državi tražiteljici.

Članak 8.

Troškovi središnjeg tijela

(1) Svako središnje tijelo snosi vlastite troškove primjene ove Konvencije.

(2) Središnja tijela ne mogu određivati nikakve troškove za pružanje usluga u skladu s Konvencijom, osim izvanrednih troškova koji nastaju na temelju zahtjeva za posebne mjere prema članku 7.

(3) Zamoljeno središnje tijelo ne smije pokrivati troškove usluga iz stavka 2. bez prethodnog odobrenja podnositelja zahtjeva da se usluga pruža prema toj cijeni.

POGLAVLJE III.

PODNOŠENJE ZAHTEVA PUTEV SREDIŠNJIH TIJELA

Članak 9.

Podnošenje zahtjeva putem središnjih tijela

Zahtjev iz ovog poglavlja podnesen od strane središnjeg tijela države ugovornice u kojoj podnositelj zahtjeva ima prebivalište, središnjem tijelu zamoljene države. Za potrebe ove odredbe prebivalište isključuje samu prisutnost.

Članak 10.

Vrste zahtjeva

(1) Sljedeće vrste zahtjeva su na raspolaganju ovlašteniku u državi tražiteljici koji traži plaćanje uzdržavanja prema ovoj Konvenciji:

- (a) priznavanja ili priznavanje i izvršavanje odluke;
- (b) izvršenje odluke koja je donesena ili priznata u zamoljenoj državi;
- (c) donošenje odluke u zamoljenoj državi u kojoj nema odluke, uključujući, ako je potrebno, utvrđivanje srodstva;
- (d) donošenje odluke u zamoljenoj državi u kojoj nije moguće priznavanje ili izvršenje odluke ili je odbijeno, zbog nedostatka pravnog temelja za priznavanje ili izvršenje prema članku 20., ili zbog iz članka 22. točaka (b) ili (e);

- (e) izmjena odluke donesene u zamoljenoj državi;
- (f) izmjena odluke donesene u državi koja nije zamoljena država.

(2) Sljedeće su vrste zahtjeva na raspolaganju obvezniku u državi tražiteljici protiv koje je donesena odluka o uzdržavanju:

- (a) priznavanje odluke ili jednaki postupak za prekid ili ograničenje izvršavanja prethodne odluke u zamoljenoj državi;
- (b) izmjena odluke donesene u zamoljenoj državi;
- (c) izmjena odluke donesene u državi koja nije zamoljena država.

(3) Osim ako ova Konvencija ne propisuje drukčije, zahtjevi iz stavaka 1. i 2. uređeni su prema pravu zamoljene države, a zahtjevi iz stavaka 1. (c) do (f) i 2. (b) i (c) podložni su pravosudnim pravilima koja se primjenjuju u zamoljenoj državi.

Članak 11.

Sadržaj zahtjeva

(1) Svi zahtjevi prema članku 10. sadrže barem:

- (a) izjavu o vrsti zahtjeva;

- (b) ime i podatke za kontakt, uključujući adresu i datum rođenja podnositelja zahtjeva;
- (c) ime, te ako su poznati, adresu i datum rođenja suprotne stranke;
- (d) ime i datum rođenja svake osobe za koju se traži uzdržavanje;
- (e) razloge na kojima se temelji zahtjev;
- (f) u zahtjevu ovlaštenika, podaci o plaćanju uzdržavanja trebaju se slati poštom ili u elektroničkom obliku;
- (g) osim u zahtjevima iz članka 10. stavka 1. točke (a) i stavka 2. točke (a), svi podaci ili isprave određene u izjavi u skladu s člankom 63. zamoljene države;
- (h) ime i podaci za kontakt osobe ili jedinice središnjeg tijela države tražiteljice nadležne za obradu zahtjeva.

2. Ako je potrebno, u mjeri u kojoj je poznato, zahtjev osim navedenoga, mora sadržavati:

- (a) financijske okolnosti ovlaštenika;
- (b) financijske okolnosti obveznika, uključujući ime i adresu poslodavca te vrstu i mjesto na kojem se nalazi imovina obveznika;
- (c) sve druge informacije koje mogu pomoći u utvrđivanju gdje se nalazi protivna stranka.

3. Zahtjevu se trebaju priložiti potrebne dokazne informacije ili isprave, uključujući isprave o ovlaštenju podnositelja zahtjeva na besplatnu pravnu pomoć. Kod zahtjeva iz članka 10. stavka 1. točke (a) i stavka 2. točke (a), zahtjevu se samo prilažu isprave iz članka 25.

4. Zahtjev iz članka 10. može se podnijeti u obliku koji je preporučila i objavila Haška konferencija o međunarodnom privatnom pravu.

Članak 12.

Slanje, zaprimanje i obrada zahtjeva preko središnjih tijela

1. Središnje tijelo zamoljene države pomaže podnositelju zahtjeva u osiguravanju da su zahtjevu priložene sve informacije i isprave za koje on zna koje mogu biti potrebne u razmatranju njegovog zahtjeva.

2. Središnje tijelo zamoljene države kada smatra da je zahtjev u skladu s zahtjevima iz Konvencije, šalje zahtjev u ime i uz pristanak podnositelja zahtjeva središnjem tijelu zamoljene države. Zahtjevu se prilaže obrazac za prijenos iz Priloga 1. Središnje tijelo države moliteljice, kada ga zatraži središnje tijelo zamoljene države, dostavlja popunjeni primjerak svake isprave iz članka 16. stavka 3., članka 25. stavka 1. točke (a), (b) i (d) i stavka 3. točke (b) te članka 30. stavka 3. koju je ovjerilo nadležno tijelo u državi porijekla.

3. Zamoljeno središnje tijelo u šest tjedana od datuma primitka zahtjeva potvrđuje primitak na obrascu iz Priloga 2.

te obavješćuje središnje tijelo države moliteljice o tome koji su početni koraci poduzeti ili će biti poduzeti radi rješavanja zahtjeva, te može zahtijevati sve dalje potrebne isprave i informacije. U istom roku od 6 tjedana zamoljeno središnje tijelo dostavlja središnjem tijelu koje moli, ime i kontaktne podatke osobe ili jedinice koja je nadležna odgovoriti na pitanja u pogledu napretka u postupku povodom zahtjeva.

4. U roku od 3 mjeseca nakon potvrde primitka zamoljeno središnje tijelo obavješćuje središnje tijelo koje moli o tijeku postupka.

5. Zamoljeno središnje tijelo i središnje tijelo koje moli međusobno se obavješćuju o:

- (a) osobi ili jedinici koje su nadležne u konkretnom slučaju;
- (b) napretku u rješavanju slučaja;

te pravovremeno dostavlja odgovore na upite.

6. Središnja tijela rješavaju slučaj što je moguće brže, kako to dopušta stručno mišljenje o konkretnom pitanju.

7. Središnja tijela koriste najbrža i najučinkovitija sredstva komunikacije koja imaju na raspolaganju.

8. Zamoljeno središnje tijelo može odbiti obraditi zahtjev ako je očito da zahtjevi iz Konvencije nisu ispunjeni. U tom slučaju, to središnje tijelo bez odgode obavješćuje središnje tijelo koje moli o svojim razlozima za obijanje.

9. Zamoljeno središnje tijelo ne može odbiti zahtjev samo zbog jer su potrebne dodatne isprave ili informacije. Međutim, zamoljeno središnje tijelo može zahtijevati od središnjeg tijela koje moli da dostavi te dodatke isprave ili informacije. Ako središnje tijelo koje moli ne postupi tako u roku od 3 mjeseca ili u duljem roku koji utvrdi zamoljeno središnje tijelo, zamoljeno središnje tijelo može odlučiti da više neće obrađivati zahtjev. U tom slučaju ono obavješćuje središnje tijelo koje moli o toj odluci.

Članak 13.

Načini komunikacije

Zahtjev postavljen preko središnjeg tijela ugovornih država u skladu s ovim poglavljem, i isprava ili informacija koji su zahtjevu priložene ili dostavljene od strane središnjeg tijela, protivna stranka ne može pobijati samo zbog korištenog medija ili sredstva komunikacije koji su korišteni između konkretnih središnjih tijela.

Članak 14.

Učinkovit pristup sudskom postupku

1. Zamoljena država podnositeljima zahtjeva osigurava učinkovit pristup sudskim postupcima, uključujući izvršne postupke, te žalbene postupke koji proizlaze iz zahtjeva iz ovog poglavlja.

2. Radi pružanja učinkovitog pristupa, zamoljena država pruža besplatnu pravnu pomoć u skladu s člancima 14. do 17., osim ako se ne primjenjuje 3. stavak.

3. Zamoljena država nije obvezna pružiti besplatnu pravnu pomoć ako u opsegu u kojem postupci te države omogućuju podnositelju zahtjeva da svoje zahtjeve podnosi bez takve vrste pomoći, središnje tijelo pruža takve usluge besplatno, ako su potrebne.

4. Ovlaštenje na besplatnu pravnu pomoć ne smije biti manje od ovlaštenja na besplatnu pravnu pomoć u jednakim domaćim slučajevima.

5. Za jamčenje plaćanja troškova i izdataka u postupcima prema ovoj Konvenciji ne smiju se zahtijevati nikakvo osiguranje, jamstvo ili polog.

Članak 15.

Besplatna pravna pomoć za zahtjeve za uzdržavanje djece

1. Zamoljena država pruža besplatnu pravnu pomoć u pogledu svih podnositelja zahtjeva od strane ovlaštenika prema ovom poglavlju u vezi obveza uzdržavanja koje nastaju iz roditeljskog odnosa prema osobi koja je mlađa od 21 godinu.

2. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., zamoljena država može u pogledu zahtjeva, osim onih iz članka 10. stavka 1. točaka (a) i (b) i slučajevima na koje se odnosi članak 20. stavak 4., odgoditi besplatnu pravnu pomoć ako smatra nakon razmatra stanja, da zahtjev ili neko drugo pravno sredstvo očigledno nisu utemeljeni.

Članak 16.

Izjava o dozvoli korištenja testa sredstava za uzdržavanje djeteta

1. Ne dovodeći u pitanje članak 15. stavak 1., država može izjaviti, u skladu s člankom 63., da će pružiti besplatnu pravnu pomoć u pogledu zahtjeva, osim onih iz članka 10. stavka 1. točaka (a) i (b) i slučajevima na koje se odnosi članak 20. stavak 4., sukladno testu na temelju procjene sredstava za uzdržavanje djeteta.

2. Država je dužna, u svako doba kada daje takvu izjavu, dati informacije Stalnom uredu Haške konferencije o međunarodnom privatnom pravu u vezi načina provođenja ocjenjivanja sredstava za uzdržavanje djeteta, uključujući financijske kriterije koji trebaju biti ispunjeni radi zadovoljavanja testa.

3. Zahtjev iz stavka 1., naslovljen na državu koja je izdala izjavu iz navedenog stavka, uključuje formalnu izjavu podnositelja zahtjeva u kojoj se navodi da financijski položaj djeteta ispunjava uvjete iz stavka 2. Zamoljena država može jedino zahtijevati daljnje dokaze o sredstvima za uzdržavanje djeteta ako postoje opravdani razlozi za vjerovanje da informacije koje je dostavio podnositelj zahtjeva nisu točne.

4. Ako je najpogodnija pravna pomoć ostvarena prema pravu zamoljene države u podjelu zahtjeva prema ovom poglavlju u vezi obveza uzdržavanja koja potječe iz roditeljskog odnosa prema djetetu, povoljnija od one koja je osigurana prema stavicima od 1. do 3., pruža se najpovoljnija pravna pomoć.

Članak 17.

Zahtjevi koji ne ispunjavaju kriterije iz članka 15. ili 16.

U slučaju svih zahtjeva prema ovoj Konvenciji koji nisu oni prema člancima 15. ili 16.:

(a) odredbe o besplatnoj pravnoj pomoći ovise o testu o sredstvima za uzdržavanje ili o glavnom pitanju iz zahtjeva;

(b) podnositelj zahtjeva koji je u državi porijekla ostvario pravo na besplatnu pravnu pomoć ovlašten je u svim postupcima priznavanja ili izvršenja na najmanje isti opseg besplatne pravne pomoći koju u jednakim uvjetima dopušta pravo naslovljene države.

POGLAVLJE IV.

OGRANIČENJA POKRETANJA POSTUPAKA

Članak 18.

Ograničenja postupaka

1. Ako je odluka donesena u ugovornoj državi u kojoj ovlaštenik ima uobičajeno prebivalište, postupak promjene odluke ili donošenja nove odluke ne može se podnijeti protiv dužnika u nekoj drugoj ugovornoj državi sve dok ovlaštenik ima uobičajeno prebivalište u državi u kojoj je odluka donesena.

2. Stavak 1. se ne primjenjuje:

(a) ako, osim u sporovima koji se odnose na obvezu uzdržavanja djece, ne postoji pisani sporazum između stranaka o nadležnosti te ugovorne države;

(b) ako ovlaštenik pokrene postupak pred sudom te druge ugovorne države, izričito ili rješavanje pitanja bez davanja prigovora na nadležnost prilikom prve moguće prilike;

(c) ako nadležno tijelo države porijekla ne može izvršavati nadležnost za promjenu odluke ili donošenja nove odluke ili to odbija; ili

(d) ako je odluka donesena u državi porijekla ne može biti priznata ili proglašena izvršnom u ugovornoj državi, ako su postupci promjene odluke ili donošenja nove odluke završeni.

POGLAVLJE V.

PRIZNAVANJE I IZVRŠENJE

Članak 19.

Područje primjene poglavlja

1. Ovo se poglavlje primjenjuje na odluke koje su donijela sudska ili upravna tijela u pogledu obveze uzdržavanja. Izraz „odluka” također uključuje nagodbu ili sporazum sklopljen prije ili potvrđen od strane takvog tijela. Odluka može uključivati automatsku prilagodbu indeksacijom i zahtjevom za plaćanje izostalih plaćanja, retroaktivnog uzdržavanja ili kamata i utvrđivanja troškova ili izdataka.

2. Ako se odluka ne odnosi isključivo na obvezu uzdržavanja, učinak ovog poglavlja je ograničen na dijelove odluke koji se odnose na obveze uzdržavanja.

3. U smislu stavka 1., „upravno tijelo” znači javno tijelo čije odluke, prema pravu države u kojoj je osnovano:

- (a) mogu biti predmetom žalbe ili revizije pravosudnog tijela; i
- (b) imaju sličnu snagu i učinak kao pravosudna tijela u istoj stvari.

4. Ovo se poglavlje također primjenjuje na dogovore o uzdržavanju u skladu s člankom 30.

5. Odredbe ovog poglavlja primjenjuju se na zahtjev za priznavanje i izvršavanje koji je podnesen izravno nadležnom tijelu naslovljene države prema članku 37.

Članak 20.

Temelj za priznavanje i izvršenje

1. Odluka donesena u ugovornoj državi („država porijekla”) priznata je i izvršna u drugim ugovornim državama, ako:

- (a) suprotna stranka je imala uobičajeno prebivalište u državi porijekla u vrijeme pokretanja postupka;
- (b) suprotna je stranka pokrenula postupak izričito ili ulaganje obrane prilikom rješavanja u predmetu, davanjem primjedbe na nadležnost prvom mogućom prilikom;
- (c) ovlaštenik je imao uobičajeno prebivalište u državi porijekla u vrijeme pokretanja postupka;
- (d) dijete o čijem se uzdržavanju razmatralo je imalo uobičajeno prebivalište u državi porijekla u vrijeme pokretanja postupka, uz uvjet da je suprotna stranka živjela s djetetom u toj državi ili je imala prebivalište u toj državi te je u toj državi u uzdržavala dijete;
- (e) osim u sporovima o obvezama uzdržavanja u pogledu djece, ako postoji pisani sporazum o nadležnosti između stranaka; ili
- (f) odluku je donijelo tijelo koje je nadležno za postupke u vezi osobnog statusa ili roditeljske odgovornosti, osim ako se navedena nadležnost nije temeljila isključivo na državljanstvu jedne od stranaka.

2. Ugovorna država može staviti rezervu u skladu s člankom 62., u pogledu stavka 1. točaka (c), (e) ili (f).

3. Ugovorna država koja stavi rezervu prema stavku 2., priznaje i izvršava odluku ako je njezino pravo u sličnim faktičnim okolnostima prenijelo, ili bi prenijelo, nadležnost na njezina tijela donošenjem takve odluke.

4. Ugovorna stranka je dužna, ako priznavanje odluke nije moguće zbog rezerve iz stavka 2. i ako obveznik osiguranja ima

uobičajeno prebivalište u toj državi, poduzeti sve odgovarajuće mjere radi donošenja odluke u korist ovlaštenika. Prethodni stavak ne primjenjuje se izravno na zahtjeve za priznavanje i izvršavanje prema članku 19. stavku 5. ili na zahtjeve za uzdržavanje iz članka 2. stavka 1. točke (b).

5. Odluka u korist djeteta mlađeg od 18 godina koja se ne može priznati samo zbog rezerve u pogledu stavka 1. točaka (c), (e) ili (f), priznaje se kao odluka o opravdanosti uzdržavanja za dijete u naslovljenoj državi.

6. Odluka se priznaje samo ako ima učinak u državi porijekla, i izvršna je samo ako je izvršna u državi porijekla.

Članak 21.

Djelomično priznavanje i izvršenje

1. Ako naslovljena država nije u mogućnosti priznati ili izvršiti cijelu odluku, ona će priznati ili izvršiti neki odvojivi dio odluke koji se može na taj način priznati ili izvršiti.

2. Djelomično priznanje ili izvršenje odluke može se uvijek zahtijevati.

Članak 22.

Razlozi za odbijanje priznavanja i izvršenja

Priznavanje ili izvršenje odluke može se odbiti, ako:

- (a) priznavanje ili izvršenje odluke je očigledno u neskladu s javnim redom (*ordre public*) naslovljene države;
- (b) odluka je dobivena prijevarno u vezi s kršenjem postupovnih odredbi;
- (c) postupak u istom predmetu između istih stranaka je u tijeku pred tijelom naslovljene države, a taj je postupak prvi pokrenut;
- (d) odluka nije u skladu s odlukom koja je donesena između istih stranaka i koja ima isti predmet, bilo u naslovljenoj državi ili drugoj državi, uz uvjet da potonja odluka ispunjava uvjete potrebne za njeno priznavanje i izvršenje u naslovljenoj državi;
- (e) u slučaju kada se suprotna stranka nije pojavila ili nije upustila u postupak u državi porijekla:
 - i. ako pravo države porijekla predviđa obvezu obavješćivanja o tijeku postupka, a suprotna stranka nije bila odgovarajuće obaviještena o postupku i nije imala priliku biti saslušana; ili
 - ii. ako pravo države porijekla ne određuje obvezu obavješćivanja o tijeku postupka, a suprotna stranka nije bila odgovarajuće obaviještena o odluci i nije imala mogućnost prigovora ili žalbe u pogledu činjeničnog ili pravnog pitanja; ili

(f) donesenom je odlukom prekršen članak 18.

Članak 23.

Postupak u vezi zahtjeva za priznavanje i izvršenje

1. Sukladno odredbama ove Konvencije, postupci priznavanja ili izvršenja uređuju se pravom naslovljene države.

2. Ako je zahtjev za priznavanje i izvršenje odluke uložen kod središnjih tijela u skladu s poglavljem II., zamoljeno središnje tijelo bez dogode je dužno:

(a) uputiti zahtjev nadležnom tijelu koje će bez odgode proglašiti odluku izvršnom ili upisati odluku radi izvršenja; ili

(b) ako je za to nadležno, samo poduzeti takve korake.

3. Ako je zahtjev podnesen izravno nadležnom tijelu u naslovljenoj državi u skladu s člankom 19. stavkom 5., tijelo bez odgode proglašava odluku izvršnom ili je upisuje radi izvršenja.

4. Izjava ili upis mogu se odbiti samo ako postoje razlozi iz članka 22. točke (a). U toj fazi podnositelj zahtjeva ili suprotna stranka nisu ovlašteni podnositi nikakve prijedloge.

5. Podnositelj zahtjeva i suprotna stranka bez odgode obavješćuju o proglašenju ili upisu koji su učinjeni prema stavcima 2. i 3., ili o njihovom odbijanju u skladu sa stavkom 4., te mogu podnijeti prigovor ili žalbu o činjenicama ili pravnom pitanju.

6. Prigovor ili žalba ulažu se u roku od 30 dana od obavijesti prema stavku 5. Ako stranka koja je uložila pravno sredstvo nema prebivalište u ugovornoj državi u kojoj su proglašenje ili upis učinjeni ili odbijeni, prigovor ili žalba ulažu se unutar 60 dana od dana obavijesti.

7. Pravni temelj za ulaganja prigovor ili žalbe mogu biti:

(a) razlozi za odbijanje priznavanja i izvršenja iz članka 22.;

(b) razlog za priznavanje ili izvršenje iz članka 20.;

(c) vjerodostojnost ili točnost svake isprave dostavljene u skladu s člankom 25. stavkom 1. točkom (a), (b) ili (d) ili stavkom 3. točkom (b).

8. Prigovor ili žalba suprotne stranke mogu biti temelj za plaćanje duga u mjeri u kojoj se priznanje i izvršenje odnose na plaćanje koje je dospjelo.

9. Podnositelj zahtjev i suprotna stranka bez dogode se obavješćuju o odluci povodom prigovora ili žalbe.

10. Ako pravo naslovljene države omogućuje ulaganje daljnjih pravnih sredstava, ona ne odgađaju izvršenje odluke, osim u posebnim slučajevima.

(11) Nadležno tijelo bez odgode odlučuje o priznavanju i izvršenju, uključujući povodom žalbe.

Članak 24.

Alternativni postupak povodom zahtjeva za priznavanje i izvršenje

1. Ne dovodeći u pitanje članak 23. stavak 2. do 11., država može izjaviti u skladu s člankom 63., da će primjenjivati postupak za priznavanje i izvršenje iz ovog članka.

2. Ako je zahtjev za priznanje i izvršenje odluke podnesen središnjim tijelima u skladu s poglavljem III., zamoljeno središnje tijelo bez dogode je dužno:

(a) uputiti zahtjev nadležnom tijelu koje odlučuje o zahtjevu za priznavanje i izvršenje; ili

(b) ako je za to nadležno, samo odlučiti o zahtjevu.

3. Nadležno tijelo donosi odluku o priznavanju ili izvršenju nakon što je suprotna stranka odgovarajuće i bez odlaganja obaviještena o postupku, a obje su stranke imale mogućnost biti saslušane.

4. Nadležno tijelo može provjeravati razloge za odbijanje priznavanja i izvršenja iz članka 22. točaka (a), (c) i (d) na vlastitu inicijativu. Ono može provjeravati razloge iz članka 20., 22. i 23. stavka 7. točke (c) ako to zatraži suprotna stranka ili ako problemi u vezi tih razloga proizlaze iz uvida u ispravu koja je dostavljena u skladu s člankom 25.

5. Odbijanje priznavanja i izvršenja također se može temeljiti na ispunjavanju duga u mjeri u kojoj se priznavanje i izvršenje odnose na plaćanja dospjelih potraživanja.

6. Svaka žalba, ako je dozvoljena na temelju prava naslovljene države, ne zadržava izvršenje odluke, osim ako ne postoje posebne okolnosti.

7. Nadležno tijelo bez odgode odlučuje o priznavanju i izvršenju, uključujući povodom žalbe.

Članak 25.

Isprave

1. Zahtjevu za priznavanje i izvršenje prema članku 23. ili članku 24. prilaže se sljedeće:

(a) tekst cijele odluke;

(b) isprava u kojoj se navodi da je odluka izvršna u državi porijekla te u slučaju odluke upravnog tijela, isprava u kojoj se navodi da su zahtjevi iz članka 19. stavka 3. ispunjeni, osim ako je država u skladu s člankom 57., navodi da te odluke upravnih tijela uvijek ispunjavaju navedene zahtjeve;

(c) ako se suprotna stranka ne pojavi pred sudom i koju nitko ne zastupa u državi porijekla, isprava ili isprave kojima se potvrđuje, prema potrebi, da je suprotna stranka odgovarajuće obaviještena o postupku i mogućnosti da bude saslušana, ili da je suprotna stranka primila odgovarajuću obavijest o odluci i imala je mogućnost pobijati ili žaliti se na nju u pogledu činjeničnih ili pravnih pitanja;

(d) ako je potrebno, isprava kojom se dokazuje iznos zaostalih plaćanja i datum izračuna tog iznosa;

(e) ako je potrebno, u slučaju odluke koja određuje automatsku prilagodbu indeksacijom, isprava koja sadrži podatke potrebne za odgovarajuće izračune;

(f) ako je potrebno, isprava koja iskazuje opseg besplatne pravne pomoći koju je podnositelj zahtjeva primio u državi porijekla.

2. Na temelju prigovora ili žalbe prema članku 23. stavku 7. točki (c) ili na zahtjev nadležnog tijela u naslovljenoj državi, popunjenu presliku konkretne isprave, koju je potvrdilo nadležno tijelo države porijekla dostavlja bez odlaganja:

(a) središnje tijelo države ako je zahtjev podnesen u skladu s poglavljem II.;

(b) podnositelj zahtjeva ako je zahtjev upućen izravno nadležnom tijelu naslovljene države.

3. Ugovorana država može u skladu s člankom 57. odrediti:

(a) da zahtjevu mora biti priložena potpuna preslika odluke koju je ovjerilo nadležno tijelo države porijekla;

(b) okolnosti u kojim će prihvatiti umjesto potpunog teksta odluke, izvadak ili sažetak odluke koju je sastavilo nadležno tijelo države porijekla, koji mogu biti učinjeni u obliku koji je preporučen ili objavljen od strane Haške konferencije o međunarodnom privatnom pravu; ili

(c) da ne zahtijeva ispravu u kojoj se navodi da su ispunjeni zahtjevi iz članka 19. stavka 3.

Članak 26.

Postupak po zahtjevu za priznanje

Ovo se poglavlje na odgovarajući način primjenjuje na zahtjeve za priznavanje odluke ako je zahtjev za izvršenje zamijenjen zahtjevom da odluka ima učinak u zemlji porijekla.

Članak 27.

Utvrđivanje činjenica

Svako nadležno tijelo naslovljene države obvezno je utvrđivati činjenice na kojima država porijekla temelji svoju nadležnost.

Članak 28.

Isključenje ponovnog razmatranja zahtjeva

Nadležno tijelo naslovljene države ne može ponovno razmatrati glavno pitanje iz odluke.

Članak 29.

Fizička prisutnost djeteta ili podnositelja zahtjeva se ne zahtijeva

Fizička prisutnost djeteta ili podnositelja zahtjeva se ne zahtijeva u postupcima u naslovljenoj državi prema ovom poglavlju.

Članak 30.

Sporazumi o uzdržavanju

1. Sporazum o uzdržavanju koji je sklopljen u ugovornoj državi ovlašten je na priznavanje i izvršenje odluke prema ovom poglavlju ako je izvršen kao odluka u državi porijekla.

2. U smislu članka 10. stavka 1. točke (a) i stavka 2. točke (a), izraz „odluka” uključuje sporazum o uzdržavanju.

3. Zahtjevu za priznavanje i izvršenje sporazuma o uzdržavanju prilaže se sljedeće:

(a) puni tekst sporazuma o uzdržavanju; i

(b) isprava u kojoj se navodi da je konkretni sporazum o uzdržavanju izvršen kao odluka u državi porijekla.

4. Priznavanje i izvršenje sporazuma o uzdržavanju može se odbiti, ako:

(a) priznavanje i izvršenje su očigledno nespojivi s javnim redom naslovljene države;

(b) sporazum o uzdržavanju postignut je prijevarno ili krivotvorenjem;

(c) sporazum o uzdržavanju je nespojiv s odlukom koja je donesena između istih stranaka i s istom svrhom, bilo u naslovljenoj državi ili drugoj državi, uz uvjet da je kasnije izdana odluka koja ispunjava uvjete potrebne za njeno priznavanje i izvršenje u naslovljenoj državi.

5. Odredbe ovog poglavlja, osim članaka 20., 22. 23. stavka 5. članka 25. stavaka 1. i 3. primjenjuju se na odgovarajući način na priznavanje i izvršenje sporazuma o uzdržavanju, osim:

(a) proglašenje ili upisivanje u skladu s člankom 23. stavkom 2. i 3. može se odbiti samo zbog iz stavka 4. točke (a);

(b) prigovor ili žalba iz članka 23. stavka 6. osnovani su samo na temelju sljedećeg:

i. razloga za odbijanje priznanja i izvršenje iz stavka 4.;

- ii. vjerodostojnosti i istinitosti isprava dostavljenih u skladu sa stavkom 3.;
- (c) u pogledu postupka iz članka 24. stavka 4., nadležno tijelo na vlastitu inicijativu može provjeravati razloge za odbijanje priznavanje i izvršenja iz stavka 4. točke (a) ovog članka. Ono može provjeravati sve razloge iz stavka 4. ovog članka te vjerodostojnost i istinitost isprave dostavljene prema stavku 3., ako je te razloge dala suprotna stranka ili ako postoji sumnja u vezi tih razloga koja proizlazi iz sadržaja isprave.
6. Postupci za priznavanje i izvršenje sporazuma o uzdržavanju prekidaju se, ako je podnesen prigovor u vezi sporazuma koji je u tijelu pred nadležnim tijelom ugovorne države.
7. Država može izjaviti da se, u skladu s člankom 63., zahtjevi za priznavanje i izvršenje sporazuma o uzdržavanju mogu podnijeti samo pri središnjim tijelima.
8. Ugovorna država može, u skladu s člankom 62., zadržati pravo da ne prizna i izvrši sporazum o uzdržavanju.

Članak 31.

Odluke koje su posljedica zajedničkog učinka privremenih i afirmativnih naloga

Ako je odluka donesena kao posljedica zajedničkog učinka privremenih i afirmativnih naloga u jednoj državi, a nalog izdaje tijelo druge države („država potvrditeljica”) i njime potvrđuje privremeni nalog:

- (a) svaka se od tih država smatra u smislu ovog poglavlja državom porijekla;
- (b) zahtjevi iz članka 22. stavka (e) ispunjeni su, ako je suprotna stranka odgovarajuće obaviještena o postupku u državi potvrditeljici i imala je mogućnost pobijanja afirmativnog naloga;
- (c) zahtjev iz članka 20. stavka 6. da je odluka izvršna u državi porijekla ispunjen je, ako je odluka izvršna u državi potvrditeljici; i
- (d) članak 18. ne sprečava promjenu odluke koja je donesena u jednoj od tih država.

POGLAVLJE VI.

IZVRŠENJE OD STRANE NASLOVLJENE DRŽAVE

Članak 32.

Izvršenje prema domaćem pravu

1. Sukladno odredbama ovog poglavlja izvršenje se obavlja u skladu s pravom naslovljene države.
2. Izvršenje se obavlja bez odlaganja.
3. Ako su zahtjevi podneseni kod središnjih tijela, ako je odluka proglašena izvršnom ili upisana za izvršenje prema poglavlju V., izvršenje se obavlja bez potrebe ulaganja daljnjih zahtjeva od strane podnositelja zahtjeva.
4. U vezi s trajanjem obveze uzdržavanja važe pravila koja se primjenjuju u državi porijekla odluke.

5. Rok zastare za plaćanje zaostalih plaćanja može se izvršiti bilo prema pravu države porijekla odluke ili prema pravu naslovljene države, ovisno koja određuje dulji rok zastare.

Članak 33.

Zabrana diskriminacije

Naslovljena država mora pružiti najmanje isti broj izvršnih metoda za slučajeve iz Konvencije, koji su na raspolaganju u domaćim slučajevima.

Članak 34.

Mjere izvršenja

1. Ugovorne države u svojem domaćem pravu omogućuju korištenje učinkovitih mjera za izvršenje odluka u skladu s ovom Konvencijom.
2. Te mjere mogu uključivati:
- (a) blokiranje plaće;
- (b) blokiranje bankovnih računa i drugih izvora;
- (c) oduzimanje od plaćanja socijalnog osiguranja;
- (d) zapljena ili prisilna prodaja imovine;
- (e) blokiranje povrata poreza;
- (f) blokiranje ili zapljena mirovine;
- (g) prijava kreditnim institucijama;
- (h) odbijanje, obustava ili trajno oduzimanje različitih dozvola (na primjer, vozačkih dozvola);
- (i) korištenje medijacije, concilijacije ili sličnih postupaka radi dobrovoljnog usklađivanja.

Članak 35.

Prijenos sredstava

1. Ugovorne države se potiču na promicanje, među ostalim i međunarodnim sporazumima, korištenja najboljih gospodarskih i učinkovitih metoda koje su na raspolaganju za prijenos sredstava za plaćanje uzdržavanja.
2. Ugovorna država čije pravo ograničava prijenos sredstava posvećuje najviše pozornosti prijenosu sredstava plativih u skladu s Konvencijom.

POGLAVLJE VII.

JAVNA TIJELA

Članak 36.

Javna tijela kao podnositelji zahtjeva

1. U pogledu zahtjeva za priznavanje i izvršenje prema članku 10. stavku 1. točki (a) i (b) i slučajevi pokriveni člankom 20. stavkom 4., „ovlaštenik” uključuje javna tijela

koja nastupaju u ime osobe ovlaštene na uzdržavanje ili na naknadu iznosa koji je isplaćen umjesto uzdržavanja.

2. Pravo javnog tijela da nastupa u ime osobe koja je ovlaštena na uzdržavanje ili traži naknadu iznosa koji je ovlašteniku isplaćen umjesto uzdržavanja, uređuje se zakonodavstvom koje se odnosi na to tijelo.

3. Javno tijelo može tražiti priznanje ili zahtijevati izvršenje:

(a) odluka koja je izdana protiv dužnika na temelju zahtjeva javnog tijela za plaćanje naknade umjesto uzdržavanja;

(b) odluka donesena između ovlaštenika i dužnika u mjeri u kojoj je ovlašteniku bio isplaćen iznos umjesto uzdržavanja.

4. Javna tijela koja traže priznavanje ili zahtijevaju izvršenje odluka dužna su nakon zahtjeva dostaviti sve isprave potrebne za utvrđivanja prava iz stavka 2. iz kojih je razvidno da je ovlašteniku isplaćen iznos.

POGLAVLJE VIII.

OPĆE ODREDBE

Članak 37.

Izravni zahtjevi nadležnim tijelima

1. Konvencija ne isključuje mogućnost upućivanja na one postupke koji bi bili na raspolaganju prema domaćem pravu ugovorne države koje dozvoljava osobi (podnositelju zahtjeva) da se izravno obrati nadležnom tijelu te države u pitanju koje je regulirano Konvencijom, sukladno članku 18., u svrhu izdavanja ili promjene odluke o uzdržavanju.

2. Članak 15. stavak 5. i članak 17. točka (b) te odredbe poglavlja V., VI., VII. i ovo poglavlje, osim članka 40. stavka 2., članka 42., članka 43. stavka 3., članka 44. stavka 3., članka 45. i 55., primjenjuju se na zahtjeva za priznanje i izvršenje koji je izravno upućen nadležnom tijelu ugovorne države.

3. U smislu stavka 2., članak 2. stavak 1. točka (a) primjenjuje se na odluke kojima se priznaje uzdržavanje ranjive osobe koja je dosegla tu starost a koja zbog oštećenja ostvaruje uzdržavanje i nakon te dobi.

Članak 38.

Zaštita osobnih podataka

Osobni podaci koji su prikupljeni ili dostavljeni prema Konvenciji koriste se samo u svrhu zbog koje su prikupljeni ili dostavljeni.

Članak 39.

Tajnost

Svako tijelo koje obrađuje informacije osigurava njihovu tajnost u skladu s pravom države.

Članak 40.

Zabrana otkrivanja podataka

1. Tijelo ne otkriva niti potvrđuje podatke koji su prikupljeni ili dostavljeni u primjeni ove Konvencije ako utvrdi da bi to moglo ugroziti zdravlje, sigurnost ili slobodu osobe.

2. Ako je središnje tijelo o tome odlučilo, njegova odluka se uzima u obzir prilikom odlučivanja od strane drugog središnjeg tijela, posebno u slučajevima obiteljskog nasilja.

3. Ništa iz ovog članka ne utječe na prikupljanje i prijenos podataka od strane tijela i između njih u mjeri u kojoj je potrebno za izvršavanje obveza prema ovoj Konvenciji.

Članak 41.

Zabrana službenog potvrđivanja

U smislu ove Konvencije mogu se zahtijevati zabrana službenog potvrđivanja ili slične formalnosti.

Članak 42.

Ovlaštenje

Središnje tijelo zamoljene države može zahtijevati ovlaštenje od podnositelja zahtjeva samo ako postupaju u njegovu ili njezinu korist u sudskom postupku ili pred drugim tijelom ili s ciljem određivanja zastupnika u tu svrhu.

Članak 43.

Namirenje troškova

1. Namirenje svih troškova nastalih u primjeni ove Konvencije nema prednost pred naknadom za uzdržavanje.

2. Država može naknaditi troškove stranci koja nije uspjela u sporu.

3. U svrhu zahtjeva iz članka 10. stavka 1. točke (b) radi namirenja troškova od stranke koja nije uspjela u postupku u skladu s stavkom 2., izraz „ovlaštenik” iz članka 10. stavka 1. uključuje državu.

4. Ovaj članak ne dovodi u pitanje članak 8.

Članak 44.

Jezični zahtjevi

1. Zahtjev i s njim povezane isprave trebaju biti na izvornom jeziku te im treba biti priložen prijevod na službeni jezik zamoljene države ili drugi jezik koji je zamoljena država odredila, a na način izjave u skladu s člankom 63. ona će prihvatiti, osim ako nadležno tijelo te države smatra da to nije potrebno.

2. Ugovorna država koja ima više službenih jezika i ne može, zbog domaćeg prava, prihvatiti na cijelom državnom području isprave na nekom od tih jezika, ona će izjavom u skladu s člankom 63., navesti jezik na kojem takva isprava ili njezin prijevod podnose na posebnim dijelovima njezina državnog područja.

3. Osim ako se središnja tijela drukčije ne dogovore, sva korespondencija između tih tijela treba biti na službenom jeziku zamoljene države ili na engleskom ili francuskom jeziku. Međutim, ugovorna država može, stavljanjem rezerve u skladu s člankom 62., izjaviti da se ne želi koristiti engleskim ili francuskim jezikom.

Članak 45.

Sredstva i troškovi prijevoda

1. U slučaju zahtjeva iz poglavlja III., središnja tijela mogu se dogovoriti u svakom pojedinačnom slučaju ili općenito da se prijevodi na službeni jezik zamoljene države mogu načiniti u zamoljenoj državi s izvornog jezika ili s nekog drugog dogovorenog jezika. Ako ne postoji dogovor i nije moguće da se zamoljeno središnje tijelo uskladi sa zahtjevima iz članka 11. stavaka 1. i 2., tada zahtjev i povezane isprave mogu biti dostavljeni uz prijevod na engleskom ili francuskom jeziku na daljnji prijevod na službeni jezik zamoljene države.

2. Troškove prijevoda koji nastaju povodom zahtjeva iz stavka 1. snosi država moliteljica, osim ako se drukčije ne dogovore središnja tijela konkretnih država.

3. Ne dovodeći u pitanje članak 8., središnje tijelo koje moli može zaračunati troškove prijevoda podnositelju zahtjeva u pogledu prijevoda zahtjeva i povezanih isprava, osim u mjeri u kojoj se ti troškovi mogu nadoknaditi njezinim sustavom pravne pomoći.

Članak 46.

Nejedinstveni pravni sustavi – tumačenje

1. U pogledu države u kojoj postoje dva pravna sustava ili više njih, ili više vrsta pravila u pogledu nekog pitanja koje je regulirano Konvencijom u različitim teritorijalnim jedinicama:

- (a) svako pozivanje na pravo ili postupak države tumači se kao pozivanje, ako je primjereno, na važeće pravo ili postupak u određenoj teritorijalnoj jedinici;
- (b) svako pozivanje na odluku donesenu, priznatu, priznatu i izvršenu, izvršenu ili promijenjenu u toj državi smatrat će se kao pozivanje, ako je primjereno, na odluku donesenu, priznatu, priznatu i izvršenu, izvršenu ili promijenjenu u određenoj teritorijalnoj jedinici;
- (c) svako pozivanje na sudsko ili upravno tijelo u toj državi smatra se pozivanjem, ako je primjereno, na sudsko ili upravno tijelo u određenoj teritorijalnoj jedinici;
- (d) svako pozivanje na nadležna tijela, javna tijela, te druga tijela te države koja nisu središnja tijela, smatra se pozivanjem, ako je primjereno, na ona tijela koja su ovlaštena postupati u određenoj teritorijalnoj jedinici;

- (e) svako pozivanje na prebivalište ili uobičajeno prebivalište u toj državi smatra se pozivanjem, ako je primjereno, na prebivalište ili uobičajeno prebivalište u određenoj teritorijalnoj jedinici;
- (f) svako pozivanje na mjesto gdje leži nekretnina u toj državi smatra se pozivanjem, ako je primjereno, na mjesto gdje leži nekretnina u određenoj teritorijalnoj jedinici;
- (g) svako pozivanje na važeći sporazum o uzajamnosti u toj državi smatra se pozivanjem, ako je primjereno, na važeći sporazum o uzajamnosti u određenoj teritorijalnoj jedinici;
- (h) svako pozivanje besplatnu pravnu pomoć u toj državi smatra se pozivanjem, ako je primjereno, na besplatnu pravnu pomoć u određenoj teritorijalnoj jedinici;
- (i) svako pozivanje naknadu troškova te države smatra se pozivanjem, ako je primjereno, na naknadu troškova te određene teritorijalne jedinice;
- (j) svako pozivanje na naknadu troškova od strane države smatra se pozivanjem, ako je primjereno, na naknadu troškova određene teritorijalne jedinice.

2. Ovaj se članak ne primjenjuje na regionalnu organizaciju za gospodarsko povezivanje.

Članak 47.

Nejedinstveni pravni sustavi – materijalna pravila

- 1. Ugovorna država s dvama pravnim sustavima ili više njih, ili s više vrsta pravnih pravila, nije obvezna primjenjivati ovu Konvenciju na slučajeve koji uključuju isključivo takve različite teritorijalne jedinice.
- 2. Nadležno tijelo u teritorijalnoj jedinici ugovorne države s dva ili više pravna sustava ili vrsta pravnih pravila nije obvezan priznati ili izvršiti odluku iz druge ugovorne države samo zbog jer je odluka priznata ili izvršena u drugoj teritorijalnoj jedinici iste ugovorne države prema ovoj Konvenciji.
- 3. Ovaj se članak ne primjenjuje na regionalnu organizaciju za gospodarsko povezivanje.

Članak 48.

Usklađivanje s prethodnim haškim konvencijama o uzdržavanju

U odnosima između ugovornih država ova Konvencija na temelju članka 56. stavka 2. zamjenjuje Hašku konvenciju od 2. listopada 1973. o priznavanju i izvršavanju odluka u vezi obveza uzdržavanja i Hašku konvenciju od 15. travnja 1958. o priznavanju i izvršavanju odluka u vezi obveza uzdržavanja prema djeci u mjeri u kojoj je opseg primjene između navedenih država unutar područja primjene ove Konvencije.

Članak 49.**Usklađivanje s Njujorškom konvencijom iz 1956.**

U odnosima između ugovornih država ova Konvencija zamjenjuje Konvenciju Ujedinjenih naroda o naknadi uzdržavanja u inozemstvu od 20. lipnja 1956., u mjeri u kojoj je opseg primjene između navedenih država unutar područja primjene ove Konvencije.

Članak 50.**Odnosi s prethodnim haškim konvencijama o dostavi isprava i uzimanju dokaza**

Ova Konvencija ne utječe na Hašku konvenciju od 1. ožujka 1954. o parničnom postupku, Hašku konvenciju od 15. studenoga 1965. o uručenju sudskih i izvansudskih isprava u inozemstvu te Hašku konvenciju od 18. ožujka 1970. o uzimanju dokaza u inozemstvu u građanskim i trgovačkim stvarima.

Članak 51.**Usklađivanje instrumenata i dopunski sporazumi**

1. Ova Konvencija ne utječe na međunarodne instrumente zaključene prije ove Konvencije kojih su ugovorne države stranke i koji sadrže odredbe o pitanjima koja su regulirana ovom Konvencijom.

2. Svaka ugovorna država može zaključiti s jedinom ili više ugovornih država sporazume koji sadrže odredbe o pitanjima koja su regulirana ovom Konvencijom s ciljem poboljšanja primjene Konvencije između njih, uz uvjet da su takvi sporazumi u skladu s ciljevima i svrhom Konvencije i ne utječu, u odnosu tih država s drugim ugovornim državama, na primjenu odredaba ove Konvencije. Države koje su zaključile takve sporazume dostavljaju primjerak depozitaru Konvencije.

3. Stavci 1. i 2. također se primjenjuju na uzajamne sporazume i na jedinstvene propise na temelju posebnih veza između konkretnih država.

4. Ova Konvencija ne utječe na primjenu instrumenata regionalne organizacije za gospodarsko povezivanje koja je stranka ove Konvencije, o pitanjima koja su regulirana ovom Konvencijom, ako ti instrumenti ne utječu, u donosu država članica regionalne organizacije za gospodarsko povezivanje s ugovornim državama, na primjenu odredaba ove Konvencije. U pogledu priznavanja i izvršenja odluka između država članica regionalne organizacije za gospodarsko povezivanje, Konvencija ne utječe na pravila regionalne organizacije za gospodarsko povezivanje, bez obzira na to jesu li donesene prije ili nakon zaključenja ove Konvencije.

Članak 52.**Načelo najveće učinkovitosti**

1. Ova Konvencija ne sprečava primjenu sporazuma, dogovora ili međunarodnih instrumenata koji su na snazi između

države moliteljice i zamoljene države ili uzajamne sporazume koji su na snazi između zamoljene države koja jamči:

- (a) širu podlogu za priznavanje odluka o uzdržavanju bez obzira na članak 22. točku (f) Konvencije;
- (b) pojednostavnjene, brže postupke rješavanja zahtjeva za priznavanje ili izvršenje odluka o uzdržavanju;
- (c) bolju pravnu pomoć od one koja je predviđena prema člancima 14. i 17.; ili
- (d) postupke koji podnositelju zahtjeva iz države moliteljice omogućuju postavljanje zahtjeva izravno središnjem tijelu zamoljene države.

2. Ova Konvencija ne sprečava primjenu važećih propisa u zamoljenoj državi koji reguliraju učinkovita pravila iz stavaka 1. točaka od (a) do (c). Međutim, u pogledu pojednostavnjenih i bržih postupaka iz stavka 1. točke (b), oni moraju biti usklađeni sa zaštitom koja se daje strankama prema člancima 23. i 24., posebno u pogledu prava stranaka da budu valjano obaviještene o postupku te da im se pruži odgovarajuća mogućnost da budu saslušane u pogledu učinaka pravnih sredstava.

Članak 53.**Jedinstveno tumačenje**

Prilikom tumačenja ove Konvencije uzimaju se u obzir njezin međunarodni značaj i potreba promicanja jedinstvenosti njene primjene.

Članak 54.**Nadzor praktičnog provođenja Konvencije**

1. Glavni tajnik Haške konferencije o međunarodnom privatnom pravu u jednakim vremenskim razmacima saziva posebnu komisiju s ciljem nadzora praktičnog provođenja Konvencije i poticanja razvoja dobre prakse prema Konvenciji.

2. U svrhu takvog nadzora, ugovorne države surađuju sa stalnim odborom Haške konferencije o međunarodnom privatnom pravu u prikupljanju informacija, uključujući statističke podatke i pravnu praksu u vezi praktičnog provođenja Konvencije.

Članak 55.**Promjena obrazaca**

1. Obrasci koji su priloženi ovoj Konvenciji mogu se promijeniti odlukom posebne komisije koju saziva glavni tajnik Haške konferencije o međunarodnom privatnom pravu i na koju su pozvane sve ugovorne države i sve članice. Obavijest o prijedlogu izmjena obrazaca uvrštava se u dnevni red sastanka.

2. Izmjene koje donose ugovorne države u okviru posebne komisije stupaju na snagu za sve ugovorne države prvog dana sedmog kalendarskog mjeseca od dana kada je depozitar obavijestio sve ugovorne države.

3. Tijekom razdoblja iz stavka 2., svaka ugovorna država može u pisanom obliku obavijestiti depozitara o rezervi u skladu s člankom 61., u pogledu promjena. Država koja stavlja takvu rezervu do njezina se povlačenja ne smatra strankom ove Konvencije u pogledu te promjene.

Članak 56.

Prijelazne odredbe

1. Konvencija se primjenjuje uvijek kada:

(a) zahtjev prema članku 7., ili zahtjev iz poglavlja III. zaprimi središnje tijelo zamoljene države nakon stupanja na snagu Konvencije između države moliteljice i zamoljene države;

(b) izravni zahtjev za priznavanje i izvršenje je zaprimilo nadležno tijelo naslovljene države nakon stupanja na snagu Konvencije između države porijekla i naslovljene države.

2. U pogledu priznavanja i izvršenja odluka između ugovornih država ove Konvencije koje su također stranke bilo Haške konvencije o uzdržavanju iz članka 48., ako uvjeti za priznavanje i izvršenje prema ovoj Konvenciji sprečavaju priznavanje i izvršenje odluke donesene u državi porijekla prije stupanja na snagu ove Konvencije za tu državu, a koja bi bila priznata i izvršena prema uvjetima iz ove Konvencije koja je bila na snazi u vrijeme donošenja odluke, primjenjuju se uvjeti iz ove Konvencije.

3. Naslovljena država nije obvezan prema ovoj Konvenciji izvršiti odluku ili ugovor o uzdržavanju u pogledu plaćanja koja dospijevaju prije stupanja na snagu Konvencije između države porijekla i naslovljene države, osim obveza uzdržavanja koje nastaju iz roditeljskog odnosa prema osobi koja je mlađa od 21 godinu.

Članak 57.

Odredba o informiranju u pogledu prava, postupaka i usluga

1. Ugovorna država do deponiranja instrumenta ratifikacije ili pristupanja ili do dostavljanja izjave u skladu s člankom 61. Konvencije, dostavlja stalnom odboru Haške konferencije o međunarodnom privatnom pravu:

(a) opis nacionalnog prava i postupaka u vezi obveza uzdržavanja;

(b) opis mjera potrebnih za ispunjavanje obveza iz članka 6;

(c) opis načina dostavljanja zahtjeva s učinkovitim pristupom postupcima, kako se zahtijeva prema članku 14.;

(d) opis nacionalnih izvršnih pravila i postupaka, uključujući ograničavanja izvršenja, posebno propisa o zaštiti obveznika uzdržavanja i zastarnim rokovima;

(e) svim specifikacijama iz članka 25. stavka 1. točke (b) i stavka 3.

2. Ugovorne države mogu, prilikom ispunjavanja svojih obveza prema stavku 1., prilagoditi obrazac profila države kojeg je preporučila i objavila Haška konferencija o međunarodnom privatnom pravu.

3. Ugovorne države ažuriraju podatke.

POGLAVLJE IX.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 58.

Potpisivanje, ratificiranje i pristupanje

1. Konvencija je otvorena na potpisivanje državama koje su bile članice Haške konferencije o međunarodnom privatnom pravu u vrijeme dvadeset prvog zasjedanja, te drugim državama koje su sudjelovale na zasjedanju.

2. Konvencija se ratificira, prihvaća ili odobrava. Instrumenti ratifikacije, prihvaćanja ili odobravanja pohranjuju se kod ministarstva vanjskih poslova Kraljevine Nizozemske, depozitara Konvencije.

3. Svaka druga država ili regionalna organizacija gospodarskog povezivanja može pristupiti Konvenciji nakon njezina stupanja na snagu u skladu s člankom 60. stavkom 1.

4. Instrument pristupanja pohranjuje se kod depozitara.

5. Takvo pristupanje ima učinak samo u pogledu odnosa između države pristupateljice i onih ugovornih država koje nisu dale primjedbu na njeno pristupanje u roku od 12 mjeseci nakon obavijesti iz članka 65. Takvu primjedbu također mogu dati države u vrijeme njihove ratifikacije, prihvaćanja ili odobravanja Konvencije nakon pristupanja. O svakoj takvoj primjedbi obavješćuje se depozitar.

Članak 59.

Regionalne organizacije za gospodarsko povezivanje

1. Regionalna organizacija za gospodarsko povezivanje koju čine samo suverene države i ima nadležnost za neka ili sva pitanja koja su regulirana ovom Konvencijom, može istodobno potpisati, prihvatiti, odobriti ili pristupiti ovoj Konvenciji. Regionalna organizacija za gospodarsko povezivanje u tom slučaju ima prava i obveze ugovorne države u mjeri u kojoj organizacijama ima nadležnost u pogledu pitanja koja su regulirana ovom Konvencijom.

2. Regionalna organizacija za gospodarsko povezivanje u vrijeme potpisivanja, prihvaćanja, odobravanja ili pristupanja, obavješćuje depozitara u pisanom obliku o pitanjima koja su regulirana ovom Konvencijom u pogledu kojih je nadležnost prenesena na tu Organizaciju od strane njenih država članica. Organizacija bez odgode obavješćuje depozitara u pisanom obliku o svim promjenama njene nadležnosti kako su navedene u najnovijoj obavijesti koja je dostavljena prema ovom stavku.

3. U vrijeme potpisivanja, prihvaćanja, odobravanja ili pristupanja, regionalna organizacija za gospodarsko povezivanje može izjaviti u skladu s člankom 63. da izvršava nadležnost nad svim pitanjima koja su regulirana Konvencijom i da države članice koje su prenijele nadležnost na regionalnu organizaciju za gospodarsko povezivanje u pogledu konkretnog pitanja su vezane Konvencijom na temelju potpisivanja, prihvaćanja, odobravanja ili pristupanja organizacije.

4. U svrhu stupanja na snagu ove Konvencije, svaki instrument pohranjen od strane regionalne organizacije za gospodarsko povezivanje se ne uzimaj u obzir, osim ako regionalna organizacija za gospodarsko povezivanje da izjavu u skladu sa stavkom 3.

5. Svako pozivanje na „ugovornu državu” ili „države” u ovoj Konvenciji jednako se primjenjuje na regionalnu organizaciju za gospodarsko povezivanje, koja je njena stranka, ako je potrebno. U slučaju da je izjavu dala regionalna organizacija za gospodarsko povezivanje u skladu sa stavkom 3., svako pozivanje na „ugovornu državu” ili „države” u ovoj Konvenciji jednako se primjenjuje na određene države članice i organizaciju, ako je potrebno.

Članak 60.

Stupanje na snagu

1. Konvencija stupa na snagu prvog dana nakon isteka roka od 3 mjeseca nakon pohranjivanja drugog instrumenta ratifikacije, prihvaćanja ili odobravanja iz članka 58.
2. Od tada počinje važiti Konvencija:
 - (a) za svaku državu ili regionalnu organizaciju za gospodarsko povezivanje iz članka 50. stavka 1. koje naknadno ratificiraju, prihvate ili odobre Konvenciju, prvog dana nakon isteka roka od 3 mjeseca nakon pohranjivanja drugog instrumenta ratifikacije, prihvaćanja ili odobravanja;
 - (b) za svaku državu ili regionalnu organizaciju za gospodarsko povezivanje iz članka 58. stavka 3., dan nakon završetka roka u kojem su se mogle istaći primjedbe u skladu s člankom 58. stavkom 5.,
 - (c) za teritorijalnu jedinicu na koju je Konvencija proširena u skladu s člankom 61., prvog dana mjeseca nakon isteka roka od 3 mjeseca od obavijesti iz ovog članka.

Članak 61.

Izjave u pogledu nejedinstvenih pravnih sustava

1. Ako država ima dvije ili više teritorijalne jedinice u kojima se primjenjuju različiti pravni sustavi u pogledu pitanja koja rješava Konvencija, ona može u vrijeme potpisivanja, ratifikacije, prihvaćanja, odobravanja ili pristupanja izjaviti u skladu s člankom 63. da se Konvencija proširuje na sve njene teritorijalne jedinice ili samo na jednu ili više njih i može izmijeniti izjavu dostavljanjem druge izjave u svako doba.
2. O svakoj se izjavi obavješćuje depozitar i sadrži izričito sve teritorijalne jedinice na koje se Konvencija primjenjuje.
3. Ako država ne da izjavu prema ovom članku, Konvencija se proširuje na sve teritorijalne jedinice te države.
4. Ovaj se članak ne primjenjuje na regionalnu organizaciju za gospodarsko povezivanje.

Članak 62.

Rezerve

1. Svaka ugovorna država može najkasnije u vrijeme ratifikacije, prihvaćanja, odobravanja ili pristupanja ili u vrijeme davanja izjave u smislu članka 61., staviti jednu ili više rezervi iz članka 2. stavka 2., članka 20. stavka 2., članka 30. stavka 8., članka 44. stavka 3. i članka 55. stavka 3. Druge rezerve nisu dozvoljene.
2. Svaka država može u bilo koje vrijeme povući rezervu koju je dala. O povlačenju se obavješćuje depozitar.
3. Rezerve prestaju važiti prvi dan trećeg kalendarskog mjeseca nakon obavijesti iz stavka 2.
4. Rezerve prema ovom članku nemaju uzajamni učinak, osim rezervi iz članka 2. stavka 2.

Članak 63.

Izjave

1. Izjave i članka 2. stavka 3., članka 11. stavka 1. točke (g), članka 16. stavka 1., članka 24. stavka 1., članka 30. stavka 7., članka 44. stavka 1., i 2. članka 59. stavka 3. i članka 61. stavka 1. dane nakon potpisivanja, ratifikacije, prihvaćanja, odobravanja ili pristupanja, ili u bilo koje doba nakon toga, mogu se izmijeniti i povući u svako doba.
2. O izjavama, izmjenama ili povlačenjima obavješćuje se depozitar.
3. Izjava učinjena u vrijeme potpisivanja, ratifikacije, prihvaćanja, odobravanja ili pristupanja počinje važiti istodobno s početkom važenja ove Konvencije za konkretnu državu.
4. Izjava koja je dana kasnije i svaka izmjena ili povlačenje izjave počinje važiti prvi dan mjeseca koji slijedi nakon isteka roka od 3 mjeseca nakon datuma na koji je depozitar zaprimio obavijest.

Članak 64.**Otkaz**

1. Ugovorna država Konvencije može je otkazati pisanom obavijesti naslovljenom na depozitara. Otkaz može biti ograničen na određene teritorijalne jedinice države s više jedinica na koju se Konvencija primjenjuje.

2. Otkaz stupa na snagu prvog dana mjeseca nakon datuma na koji je depozitar primio obavijest. Ako je u obavijesti naveden dulji roka za stupanje na snagu otkaza, otkaz stupa na snagu istekom tog duljeg roka nakon datuma na koji je depozitar primio obavijest.

Članak 65.**Obavješćivanje**

Depozitar obavješćuje članice Haške konferencije o međunarodnom privatnom pravu, druge države i regionalnu organizaciju za gospodarsko povezivanje koje su potpisale, ratificirale, prihvatile, odobrile ili pristupile u skladu s člancima 58. i 59. o sljedećem:

- (a) potpisima, ratifikacijama, prihvaćanjima i odobravanjima iz članka 58. i 59.;
- (b) o pristupanjima i prigovorima danim na pristupanje iz članka 58. stavaka 3. i 5. i članka 59.;

(c) datumu na koji Konvencija stupa na snagu u skladu s člankom 60.;

(d) izjavama iz članka 2. stavka 3., članka 11. stavka 1. točke (g), članka 16. stavka 1., članka 24. stavka 1., članka 30. stavka 7., članka 44. stavka 1. te 2. članka 59. stavka 3. i članka 61. stavka 1.;

(e) sporazumima iz članka 51. stavka 2.;

(f) rezervama iz članka 2. stavka 2., članka 20. stavka 2., članka 30. stavka 8., članka 44. stavka 3. i članka 55. stavka 3. i povlačenjima iz članka 62. stavka 2.;

(g) otkazima iz članka 64.

U potvrdu navedenog nižepotpisani, valjano ovlašteni, potpisali su ovu Konvenciju.

Sastavljeno u Haagu dvadeset trećeg studenoga godine dvije tisuće i sedme na engleskom i francuskom jeziku, od čega su oba teksta jednako vjerodostojna; u po jednom će primjerku biti pohranjeni u arhivima Vlade Kraljevine Nizozemske, od kojih se ovjereni primjerak diplomatskim putem šalje svakoj članici Haške konferencije o međunarodnom privatnom pravu na dan njenog dvadeset prvog zasjedanja i svakoj drugoj državi koja sudjeluje na zasjedanju.

PRILOG I.

Obrazac za prijenos iz članka 12. stavka 2.

OBAVIJEST O TAJNOSTI I ZAŠTITI OSOBNIH PODATAKA

Osobni podaci prikupljeni ili dostavljeni prema ovoj Konvenciji koriste se samo u svrhu zbog koje su prikupljeni ili dostavljani. Tijelo koje obrađuje te podatke osigurava njihovu tajnost u skladu s pravom svoje države.

Tijelo ne otkriva niti ne potvrđuje prikupljene ili dostavljene podatke u primjeni ove Konvencije ako utvrdi da bi to moglo ugroziti zdravlje, sigurnost ili slobodu osobe u skladu s člankom 40.

Odluka o neotkrivanju koju je donijelo središnje tijelo u skladu s člankom 40.

1. Središnje tijelo koje moli

- (a) Adresa
- (b) Broj telefona
- (c) Broj faksa
- (d) Adresa e-pošte
- (e) Referentni broj

2. Osoba za kontakt u državi moliteljici

- (a) Adresa (ako se razlikuje)
- (b) Telefonski broj (ako se razlikuje)
- (c) Broja faksa (ako se razlikuje)
- (d) Adresa e-pošte (ako se razlikuje)
- (e) Jezik(-ci)

3. Zamoljeno središnje tijelo

Adresa

4. Podaci o podnositelju zahtjeva

- (a) Prezime (prezimana):
- (b) Ime (imena):
- (c) Datum rođenja: (dd/mm/gggg)

ili

- (a) Naziv javnog tijela:

5. Podaci o osobi (osobama) za koju se traži uzdržavanje ili za koju se uzdržavanje isplaćuje

- (a) Osoba je podnositelj zahtjeva iz točke 4.
- (b) i. Prezime (prezimana):
- Ime (imena):
- Datum rođenja: (dd/mm/gggg)
- ii. Prezime (prezimana):
- Ime (imena):
- Datum rođenja: (dd/mm/gggg)
- iii. Prezime (prezimana):
- Ime (imena):
- Datum rođenja: (dd/mm/gggg)

6. Podaci o obvezniku uzdržavanja ⁽¹⁾

- (a) Osoba je podnositelj zahtjeva iz točke 4.

⁽¹⁾ U skladu s člankom 3 Konvencije „obveznik osiguranja” znači pojedinca koji duguje ili navodno duguje uzdržavanje.”

- (b) Prezime (prezimana):
- (c) Ime (imena):
- (d) Datum rođenja: (dd/mm/ggg)

7. Ovaj obrazac za prijenos povezan je sa zahtjevom koji mu je priložen na temelju:

- članka 10. stavka 1. točke (a)
- članka 10. stavka 1. točke (b)
- članka 10. stavka 1. točke (c)
- članka 10. stavka 1. točke (d)
- članka 10. stavka 1. točke (e)
- članka 10. stavka 1. točke (f)
- članka 10. stavka 1. točke (a)
- članka 10. stavka 1. točke (b)
- članka 10. stavka 1. točke (c)

8. Zahtjevu su priloženi sljedeći dokumenti:

(a) za potrebe zahtjeva iz članka 10. stavka 1. točke (a) i:

u skladu s člankom 25.:

- cijeli tekst odluke (članak 25. stavak 1. točka (a))
- sažetka ili izvadak odluke koju je izradilo nadležno tijelo države porijekla (članak 25. stavak 3. točka (b)) (ako je potrebno)
- isprava u kojoj se navodi da je odluka izvršna u državi porijekla te, u slučaju odluke upravnog tijela, isprava u kojoj se navodi da su zahtjevi iz članka 19. stavka 3. ispunjeni, osim ako ta država nije navela da u skladu s člankom 57. takve odluke njenih upravnih tijela uvijek ispunjavaju te zahtjeve (članak 25. stavak 1. točka (b)), ili ako se primjenjuje članak 25. stavak 3. točka (c)
- ako suprotna stranka se ne pojavi pred sudom ili nema zastupnika u postupku u državi porijekla, isprava ili isprave koje prema potrebi potvrđuju bilo da je suprotna stranka uredno obaviještena o postupku i imala mogućnost biti saslušana, ili da je suprotna stranka uredno obaviještena o odluci i imala je mogućnosti pobijati ili žaliti se u pogledu činjeničnog ili pravnog pitanja (članak 25. stavak 1. točka(c))
- ako je potrebno, isprava, koja dokazuje iznos zaostalih plaćanja i datum izračuna tog iznosa (članak 25. stavak 1. točka (d))
- ako je potrebno, isprava koja sadrži podatke koji su potrebni za odgovarajući izračun u slučaju odluke koja omogućuje automatsku prilagodbu indeksacijom (članak 25. stavak 1. točka (e))
- ako je potrebno, isprave koje pokazuju opseg do kojeg podnositelj zahtjeva prima besplatnu pravnu pomoć u državi porijekla (članak 25. stavak 1. točka (f))

U skladu s člankom 30. stavkom 3.:

- cijeli tekst ugovora o uzdržavanju (članak 30. stavak 3. točka (a))
- isprava koja potvrđuje da je izvršan konkretan ugovor o uzdržavanju, ako odluka države porijekla (članak 30. stavak 3. točka (b))
- sve druge isprave, priložene zahtjevu (npr. isprava za potrebe članka 36. Stavka 4., ako se zahtjeva):
-
-

(b) za potrebe zahtjeva iz članka 10. stavka 1. točaka (b), (c), (d), (e) i (f) te stavka 2. točaka (a), (b) ili (c), sljedeći brojevi dokaznih isprava (osim obrasca za prijenos i samog zahtjeva) u skladu s člankom 11. stavkom 3.:

- članak 10. stavak 1. točka (b)

- članak 10. stavak 1. točka (c)
- članak 10. stavak 1. točka (d)
- članak 10. stavak 1. točka (e)
- članak 10. stavak 1. točka (f)
- članak 10. stavak 2. točka (a)
- članak 10. stavak 2. točka (b)
- članak 10. stavak 2. točka (c)

Ime i prezime: (velikim tiskanim slovima)

Datum: (dd/mm/gggg)

Ovlaštenik središnjeg tijela

PRILOG 2.

Potvrda o primitku iz članka 12. stavka 3.

OBAVIJEST O TAJNOSTI I ZAŠTITI OSOBNIH PODATAKA

Osobni podaci prikupljeni ili dostavljeni prema ovoj Konvenciji koriste se samo u svrhu zbog koje su prikupljeni ili dostavljeni. Tijelo koje obrađuje te podatke osigurava njihovu tajnost u skladu s pravom svoje države.

Tijelo ne otkriva niti ne potvrđuje prikupljene ili dostavljene podatke u primjeni ove Konvencije, ako utvrdi da bi to moglo ugroziti zdravlje, sigurnost ili slobodu osobe u skladu s člankom 40.

Odluka o neotkrivanju koju je donijelo središnje tijelo u skladu s člankom 40.

1. Zamoljeno središnje tijelo

(a) Adresa

(b) Telefonski broj

(c) Broja faksa

(d) Adresa e-pošte

(e) Referentni broj

2. Osoba za kontakt u zamoljenoj državi

(a) Adresa (ako se razlikuje)

(b) Telefonski broj (ako se razlikuje)

(c) Broja faksa (ako se razlikuje)

(d) Adresa e-pošte (ako se razlikuje)

(e) Jezik(jezici)

3. Središnje tijelo koje moli

Osoba za kontakt

Adresa

.....

4. Zamoljeno središnje tijelo dana (dd/mm/gggg) potvrđuje primitak obrasca središnjeg tijela koje moli za prijenos (referentni broj; dana (dd/mm/gggg)) u vezi zahtjeva na temelju:

članka 10. stavka 1. točke (a)

članka 10. stavka 1. točke (b)

članka 10. stavka 1. točke (c)

članka 10. stavka 1. točke (d)

članka 10. stavka 1. točke (e)

članka 10. stavka 1. točke (f)

članka 10. stavka 2. točke (a)

članka 10. stavka 2. točke (b)

članka 10. stavka 2. točke (c)

Prezime (prezimana) podnositelja zahtjeva:

Prezime (prezimana) osobe (osoba), za koje se traži ili isplaćuje uzdržavanje:

.....

.....

Prezime (prezimana) obveznika uzdržavanja:

5. Prvi koraci koje je poduzelo zamoljeno središnje tijelo:

- Predmet je cjelovit i u razmatranju
- Vidjeti priloženi izvještaj o statusu zahtjeva
- Izvještaj o statusu zahtjeva slijedi
- Molimo navedite sljedeće dopunske informacije i/ili isprave:

.....

.....

- Zamoljeno središnje tijelo odbija obraditi ovaj zahtjeva jer je očigledno da nisu ispunjeni zahtjevi iz Konvencije (članak 12. stavak 8.). Razlozi:

- su navedeni u priloženoj ispravi

- bit će navedeni u ispravi koja slijedi

Zamoljeno središnje tijelo zahtijeva da ga središnje tijelo koje obavještuje o svim promjenama u statusu zahtjeva.

Ime i prezime: (velikim tiskanim slovima)

Datum: (dd/mm/gggg)

Ovlaštenik središnjeg tijela
